

Nummer: 29551

BESCHIKKING

Beslissing van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant op het verzoek d.d. 27 september 1983 van het stadgewest Tilburg, thans Samenwerkingsverband Midden-Brabant (SMB) genaamd, om vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet voor het in werking hebben van de afvalverwerkingsinrichting Spinder I en het uitbreiden daarvan met Spinder II, gelegen aan de Bos en Beemdweg, thans genaamd Loonsche Heideweg, op diverse percelen van de gemeenten Tilburg en Loon op Zand, gezamenlijk groot ca. 96 ha.

Naar aanleiding van de aanvraag hebben wij op 26 oktober 1983 tot het uitbrengen van advies in de gelegenheid gesteld:

- burgemeester en wethouders van Tilburg;
- burgemeester en wethouders van Loon op Zand;
- het districtshoofd van de Arbeidsinspectie in het tweede district te Breda;
- de inspecteur van de Volksgezondheid voor de hygiëne van het milieu in de provincie Noord-Brabant te 's-Hertogenbosch;
- de inspecteur voor natuurbehoud en openluchtrecreatie voor het ressort Zuid te Eindhoven;
- het dagelijks bestuur van het Hoogheemraadschap West-Brabant te Breda;
- het dagelijks bestuur van het waterschap De Dommel te Boxtel.

Naar aanleiding van de aanvraag zijn binnen de daartoe gestelde termijn reacties ingekomen van:

1. F. van Gorp, Vossenbergweg 105-109 te Tilburg;
2. Ministerie van Defensie, dienst gebouwen, werken en terreinen, directie Brabant, Fellenoordstraat 162 te Breda;
3. Ministerie van Landbouw en Visserij, inspectie natuurbehoud en openluchtrecreatie, Dommelstraat 4 te Eindhoven;
4. A.F. Mommers, Dongenseweg 134 te Tilburg;
5. Vereniging tot behoud van natuurmonumenten in Nederland, Noordereinde 60 te 's-Graveland;
6. A.J.A. Smulders, Dongenseweg 225 te Tilburg;
7. Hoogheemraadschap West-Brabant, Postbus 2212 te Breda;
8. Brabantse Milieufederatie, de twee kwartieren, milieuwergroep Loon op Zand en werkgroep Natuurbehoud en Milieubeheer Tilburg e.o., tezamen in één brief.

Samengevat betreffen deze reacties:

- 1.1 Gelet op de geringe afstand tussen het bedrijf en de stortlocatie (circa 225 meter), bestaat er grote vrees voor de kwaliteit van het drinkwater voor het vee en voor het water dat bestemd is voor de kunstmatige beregening van het bedrijf;

- 1.2 Door de aangelegde afvoersloot en drainage is de grondwaterstand van ca. 70 cm tot ca. 2,50 m gedaald, waardoor meer kunstmatig beregend moet worden en waarvoor een schadevergoeding op zijn plaats is;
- 1.3 Er wordt hinder ondervonden van de door de stortplaats aangetrokken vogels;
- 1.4 In nattere perioden is er overlast van ratten;
- 1.5 Door verontreiniging van oppervlakte- en grondwater en door de vogels en de ratten is er een verhoogde kans op miltvuur;
- 1.6 Reclamant acht het niet billijk de bewijslast omtrent het aantonen van schade bij hem te leggen;
2. De locatie voor een eventueel op te richten dienstwoning is gelegen binnen de zgn. B-zone van het militaire munitiecomplex Loon op Zand, hetgeen volgens de door Defensie gehanteerde normen niet is toegestaan;
- 3.1 Aan de (noord)westzijde van de stortlocatie zijn de in natuurwetenschappelijk opzicht zeer waardevolle Leikeven en Plakkeven gelegen, alsmede het landgoed Huis ter Heide. Uitbreiding van de stortlocatie kan nadelige beïnvloeding van het milieu aldaar teweegbrengen, hetgeen niet acceptabel is;
- 3.2 Aangezien eutrofiëring plaatsvindt door de vloeivelden, verzoekt reclamant -zo mogelijk- daartegen doeltreffende voorzieningen te treffen;
4. Welke waarborgen bestaan er om verontreiniging van bodem, grondwater en lucht tegen te gaan;
- 5.1 Het Leikeven ligt in een vlakke open ruimte zonder bebouwing, zodat het opwerpen van afvalbergen visueel verstorend zal zijn;
- 5.2 Niet is uitgesloten dat percolatie plaatsvindt naar het grondwater, hetgeen tot verontreiniging van het Leikeven zal leiden;
- 5.3 Het is vanwege de geringe afstand niet te voorkomen dat zwerfvuil bij landgoed Huis ter Heide terecht zal komen;
- 5.4 De belevingswaarde van het landgoed zal dalen vanwege de geluidoverlast door de stortlocatie;
- 5.5 Door de uitwerpselen van de meeuwen kan eutrofiëring van de vennen plaatsvinden;
6. Welke waarborgen bestaan er om verontreiniging van bodem, grondwater en lucht tegen te gaan;

7. Er bestaat onvoldoende duidelijkheid over:
- a. de scheiding van het oppervlakkig afstromend water en het overige stortwater;
 - b. de wijze van bewaking van het oppervlakkig afstromende water;
 - c. het tijdstip van afvoer naar het zuidwestelijk gelegen grasland;
- 8.1 Er bestaan grote bezwaren tegen het verwerken van afval door middel van gecontroleerd storten. Vervuiling van het grondwater kan nooit geheel worden voorkomen, mede omdat de percolatiesloten niet zijn voorzien van bodemafdichting;
- 8.2 In de loop van een aantal jaren lijkt de stort zijn invloed uit te oefenen op het grondwater, hetgeen ongewenste consequenties kan hebben voor de ter plaatse aanwezige vennen;
- 8.3 Gecontroleerd storten is in strijd met de richtlijn van de Raad van Europese gemeenschappen, omdat daarin is bepaald dat maatregelen moeten worden genomen om:
- afvalstoffen te verwijderen zonder gevaar, schade of hinder te berokkenen;
 - afvalvorming, recycling en verwerking te bevorderen;
- 8.4 Er moeten alternatieve vormen van verwerking van afval gezocht worden, omdat het onverkort storten in strijd is met de artikelen 27 en 28 van de Afvalstoffenwet;
- 8.5 Aan uitbreiding van de stortactiviteiten dienen stringente voorwaarden te worden verbonden zoals:
- gecompartmenteerd storten;
 - aanbrengen gesloten drainagesysteem en bodemafdichtende folie, ook in de kwelsloten;
 - controle van het folie;
 - aanbrengen monsterputten;

Naar aanleiding van de aanvraag is een hoorzitting als bedoeld in artikel 22, lid 2, van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne gehouden. Ter zitting zijn aldaar verschenen mevrouw M. v.d. Wouw, adres onbekend, de heer F. van Gorp, Vossenbergsedweg 105-109 te Tilburg, aanvrager en vertegenwoordigers van de provincie Noord-Brabant.

Samengevat luiden de ter zitting ingebrachte bezwaren:

- 9.1 Door de aanleg van de drainagesloot wordt de grondwaterstand verlaagd, hetgeen tot dure kunstmatige beregening noopt;
- 9.2 Het bestaande deel van de inrichting is niet in het geohydrologisch rapport betrokken;
- 9.3 Het referentiepunt in het geohydrologisch rapport is niet representatief;

- 9.4 De bemonsteringsresultaten van monsterpunt 5 zijn niet in de aanvraag opgenomen;
- 9.5 Wat houdt in dat het aan de bieden slib een droge stofgehalte van 35% moet bevatten;
- 9.6 In de sloten rondom de stortplaats verdrinken regelmatig dieren, omdat er geen opstapjes zijn aangebracht;
- 9.7 De toekomstige bestemming van de stortplaats is onbekend;
- 9.8 Verzocht wordt in de vergunning op te nemen dat het stadsgewest zich aan de vergunning moet houden;
- 9.9 Er wordt overlast ondervonden van vogels en ratten;
- 9.10 Er wordt tevens overlast ondervonden van stookactiviteiten op de stortplaats;
- 9.11 De aanvoerweg heeft tijdens piekaanvoer te weinig capaciteit.

Overwegingen met betrekking tot de aanvraag

In het eerste Provinciaal Afvalstoffenplan (PAP I) voor de provincie Noord-Brabant is onderhavige locatie (Spinder) opgenomen als regionale afvalverwerkingsplaats van het samenwerkingsgebied Tilburg.

In de aanvraag is onderscheid gemaakt tussen de stortfasen 1 (met een stortcapaciteit van 1,7 miljoen m³; stortperiode tot 1988), 2 (storten op een bestaande afgewerkte stort met een stortcapaciteit van 0,7 miljoen m³; stortperiode tot 1990) en 3 (nog aan te leggen gedeelte met een stortcapaciteit van 2 miljoen m³; stortperiode tot 1996). De fasen 1 en 2 vormen tezamen Spinder I, terwijl fase 3 overeenkomt met Spinder II.

Sinds de datum van indiening van de aanvraag zijn de inzichten met betrekking tot het storten van afvalstoffen op of in de bodem sterk gewijzigd. Op dergelijke activiteiten is namelijk thans de richtlijn "gecontroleerd storten" van september 1985 van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van toepassing. Deze richtlijn geeft de aanbeveling afvalstoffen alleen onder IBC-voorwaarden (Isoleren, Beheersen, Controleren) op of in de bodem te storten. Deze richtlijn achten wij op het beleid van het PAP I van toepassing. Dit beleid is erop gericht om uiterlijk voor het einde van de eerste planperiode, aanvankelijk 14 mei 1987 en later bij Koninklijk Besluit van 20 juli 1987, no. 50, verlengd tot 1 januari 1989, de niet IBC-stortplaatsen af te bouwen en om per samenwerkingsgebied één, hooguit twee IBC-stortplaatsen in te richten.

Bij fase 1 is onder het gehele terrein drainage aangebracht terwijl daarnaast een terreingedeelte van 6 ha van een bodemafdichtende folie is voorzien.

Bij fase 2 is als enige maatregel onder een gedeelte drainage aangebracht, terwijl bij de nog aan te leggen fase 3 aan alle milieuhygiënische voorschriften zal worden voldaan. Dit betekent dat de fasen 1 en 2 niet (geheel) voldoen aan de krachtens voornoemde ministeriële richtlijn te stellen milieuhygiënische eisen, terwijl fase 3 vanuit milieuhygiënisch oogpunt volledig acceptabel is. Dit houdt in dat fase 1 op grond van genoemde richtlijn en het in PAP I verwoorde beleid voor 1 januari 1989 afgebouwd moet worden, terwijl verdere ophoging van fase 2 in het geheel niet ter hand mag worden genomen.

Het niet verder ophogen van fase 2 betekent een capaciteitsverlies van 0,7 miljoen m³. Bij de exploitatie-opzet van het stortgebeuren, alsmede bij de exploitatie-opzet van het stortgasproject is met deze stortcapaciteit rekening gehouden, zodat het van belang is dat deze capaciteit elders binnen de begrenzing van Spinder kan worden gevonden. Ook uit het oogpunt van optimaal ruimtegebruik en vanwege de uit ervaring gebleken maatschappelijke en bestuurlijke complicaties bij het vinden van andere geschikte locaties is zulks gewenst.

Uit het vorenstaande moge blijken dat vanuit milieuhygiënisch oogpunt daartoe alleen fase 3 en het onderfoliede gedeelte van fase 1 geschikt zijn. De overige gedeelten van de stortlocatie voldoen namelijk niet aan de IBC-criteria.

Verdere ophoging van fasen 3 en 1 (gedeeltelijk) levert echter thans nog planologische bezwaren op, omdat de in de aanvraag opgenomen storthoogten dienovereenkomstig zijn opgenomen in het bestemmingsplan "Spinder" van de gemeenten Loon op Zand en Tilburg. Aanpassing van deze storthoogten vereist een vaak langdurige procedure tot herziening van het bestemmingsplan.

Echter, vanwege een doelmatige verwijdering van het afval in het samenwerkingsgebied Tilburg en ten behoeve van het verkrijgen van een effectieve controlemogelijkheid, is vergunningverlening thans dringend noodzakelijk. Op grond van het vorenstaande zijn wij voornemens vergunning voor ophoging van fase 2 te weigeren, vergunning voor afbouw van fase 1 tot uiterlijk 1 januari 1989 te verlenen en vergunning voor fase 3 voor een periode van 10 jaar te verlenen, met dien verstande, dat van de thans in de aanvraag opgenomen storthoogten voor fase 3 en voor het onderfoliede gedeelte van fase 1 mag worden afgeweken, nadat een herzien landschapsplan is ingediend en door of vanwege ons is goedgekeurd. Bij deze goedkeuring zal het (herziene) bestemmingsplan worden betrokken.

Alsdan mag tot de in het herziene landschapsplan opgenomen hoogten worden gestort.

Overwegingen met betrekking tot de ingebrachte bezwaren en reacties

ad. 1.1 Op dit moment is fase 1 nagenoeg afgerond. Na afronding van deze fase, in ieder geval voor 1 januari 1989, en door weigering tot verdere ophoging van fase 2, worden geen nieuwe afvalstoffen meer gestort op terreingedeelten die niet voldoen aan IBC-criteria. Dat houdt in dat alleen nog maar gestort wordt op terreingedeelten waar ondermeer bodembeschermende voorzieningen zijn getroffen, zodat daardoor geen verontreiniging van het grondwater is te vrezen.

Daarnaast merken wij nog op dat wij 19 september 1986 op een groot aantal meetpunten monsters hebben genomen. Deze monsters zijn op een representatief aantal parameters onderzocht en daarbij is geen verontreiniging geconstateerd.

ad. 1.2 Wij achten het niet onwaarschijnlijk dat de grondwaterstand op het perceel van reclamant door de aanleg van de afvoersloot en de drainage is verlaagd.

Het is echter niet mogelijk door het treffen van voorzieningen zulks tegen te gaan. Evenmin is het in het kader van deze vergunningverlening mogelijk reclamant daarvoor een vergoeding te geven.

Daarom is de door reclamant overgelegde begroting van jaarlijks geleden schade aan het dagelijks bestuur van het SMB gezonden met het verzoek de behandeling daarvan over te nemen. Mocht deze behandeling niet tot bevredigende resultaten leiden, dan bestaat voor reclamant nog de mogelijkheid beroep in te stellen bij de burgerlijke rechter.

- ad. 1.3 Het storten van met name huishoudelijk afval heeft grote aantrekkingskracht op vogels. Deze vogels zullen zich echter in de directe nabijheid van het stortfront ophouden, aangezien daar het voedsel voorhanden is. De afstand tussen de woning van reclamant en de vuilstortplaats is, zoals hij in zijn bezwaarschrift stelt, circa 225 meter. Over een dergelijke afstand zal de overlast van vogels dan ook beperkt zijn. Overigens ondervinden alle agrariërs, ook zij die zich niet in de directe nabijheid van een stortplaats bevinden, overlast van vogels bijvoorbeeld bij de voerkuilen.
- ad. 1.4 Ook ratten zullen zich voornamelijk bevinden op of in de nabijheid van het stortfront. Dit stortfront zal zich na afronding van fase 1 gaan begeven in noordelijke richting, waardoor de afstand tussen stortfront en woning dermate groot is, dat van overlast van ratten weinig of geen sprake zal zijn. Zie hiervoor ook het gestelde onder ad. 1.3. Overigens zij hierbij opgemerkt dat de schade van vogels en ratten ook in de aan het SMB toegezonden begroting van jaarlijks geleden schade is opgenomen.
- ad. 1.5 Wij verwijzen hierbij naar het advies van het Ministerie van VROM van 17 april 1986, inzake het door reclamant ingestelde beroep tegen de vergunning ingevolge de Wet chemische afvalstoffen voor de vuilstortplaats "Spinder". Daarin is overwogen:

"Appellant stelt dat het een vaststaand gegeven is dat chroomhoudend slib en vaste schaafsels, die ontstaan bij een aantal leerbewerkingsbedrijven giftig en bovendien gevaarlijk zijn vanwege de reële mogelijkheid dat zijn rundveestapel wordt geïnfecteerd met de miltvuurbacterie. Het valt, volgens appellant, niet te ontkennen dat miltvuur optreedt op landbouwgronden die in aanraking zijn geweest met afval van leerlooierijen.

Teneinde u op dit punt te kunnen adviseren, heb ik contact opgenomen met de Veterinaire Hoofddienst en met de Rijksdienst voor de keuring van vee en vlees. Uit verkregen informatie is mij gebleken dat miltvuur tegenwoordig nauwelijks voorkomt in Nederland. Zodra deze ziekte zich voordoet zal het besmette vee zeker sterven en moet het worden vernietigd; inenten tegen miltvuur is niet mogelijk, het is zelfs niet toegestaan. Voorts is vernomen dat de miltvuurbacterie resistent is; deze resistentie ontstaat echter pas nadat de bacteriën de kans hebben gekregen uit te drogen, er treedt dan namelijk sporevorming op. Kadavers van besmette dieren die vroeger zijn begraven en nu weer zouden worden opgegraven, kunnen de bron van de besmetting vormen.

Gelet op het feit dat miltvuur nog sporadisch voorkomt en dat de bewerkingen die de huiden ondergaan in een nat milieu plaatsvinden, is mij meegedeeld dat met de mogelijkheid dat zich een infectie met de miltvuurbacterie zal voordoen, als gevolg van het storten van de in geding zijnde chemische afvalstoffen, in het geheel geen rekening behoeft te worden gehouden. Ik acht dit bezwaar dan ook ongegrond".
Wij sluiten hierbij aan.

- ad. 1.6 Aan wie de bewijslast toekomt is in het Burgelijk Wetboek vastgelegd. In zijn algemeenheid geldt het adagium "wie beweert bewijst". Slechts in zeer uitzonderlijke (met naam genoemde) gevallen bestaat er een zogenaamde omgekeerde bewijslast. In dit geval is daar echter geen sprake van.
- ad. 2 De bepaling van de exacte locatie van een dienstwoning, alsmede het verkrijgen van de voor een daadwerkelijke realisering van een dergelijke woning noodzakelijke vergunningen, is een planologische aangelegenheid die zijn basis vindt in de Wet op de Ruimtelijke Ordening en de Woningwet.
- ad. 3.1 Zoals reeds eerder is gesteld, zal de uitbreiding van de stortlocatie voldoen aan alle krachtens de ministeriële richtlijn "gecontroleerd storten" te stellen eisen. Dat houdt ondermeer in dat er een vloeistofondoorlatende folie wordt aangebracht tussen bodem en afvalpakket en dat zowel onder als boven deze folie drainage wordt aangelegd. Hierdoor zijn de naar de huidige stand der techniek meest optimale voorzieningen ter voorkoming van verontreiniging van bodem en grondwater voorgeschreven.
- ad. 3.2 Het is niet duidelijk of hier de vloeivelden van Loon op Zand of de regenwaterbassins van de waterzuivering zijn bedoeld. Geen van de vloeivelden zijn echter onderdeel van de stortlocatie en zijn derhalve niet in deze vergunning betrokken. Het is dan ook niet mogelijk aan (het gebruik van) deze vloeivelden voorschriften te verbinden.
- ad. 4 De bodem en het grondwater worden beschermd door een vloeistofondoorlatende folie en een onder- en bovendrainage. Door de onderdrainage en door de aan te brengen meetputten bestaat een bewakingssysteem voor de waterkwaliteit, dat het mogelijk maakt om bij het eventueel dysfunctioneren van de getroffen voorzieningen passende maatregelen te treffen.
Uittreding van gassen naar de lucht wordt enerzijds voorkomen door de aan te brengen afdeklaag van 1 meter dikte en anderzijds door de afzuiging van het stortgas door de ter plaatse aangebrachte gaswininstallatie.

- ad. 5.1 Het visuele aspect van de afvalberging is zeer uitgebreid onderwerp van discussie geweest in het kader van het bestemmingsplan "Spinder". Deze discussie heeft geleid tot het thans vigerende bestemmingsplan met de daarin acceptabel geachte storthoogten. Wij zullen ons in het kader van deze vergunning aan deze storthoogten conformeren. Afwijking van deze hoogten is -zoals wij in onze overwegingen ook hebben vermeld- eerst acceptabel na goedkeuring van het landschapsplan, dat getoetst zal worden aan het (herziene) bestemmingsplan.

- ad. 5.2 Zie hiervoor het gestelde onder ad. 3.1 en ad. 4.

- ad. 5.3 Ingevolge de voorschriften I.B. 3 en I.B. 4 wordt voorzien in de verwerking van het zwerfvuil.

- ad. 5.4 Door de voorschriften onder II. C en III. 10 en III. 11 zal geluidoverlast worden voorkomen.

- ad. 5.5 Het is niet aannemelijk dat het aantal meeuwen zal toenemen door uitbreiding van de stortcapaciteit. Meeuwen begeven zich doorgaans uitsluitend op en nabij het stortfront, welk een vrijwel constante omvang heeft. Voor zover de uitwerpselen van de meeuwen tot op heden niet hebben geleid tot eutrofiëring van de vennen, zal dat in de toekomst evenmin plaatsvinden.

- ad. 6 Zie hiervoor het gestelde onder ad. 4.

- ad. 7 Krachtens voorschrift II.A.1a moet rondom de gehele stortplaats een vloeistofdichte ringsloot of andere gelijkwaardige voorziening zijn aangebracht. Op welke wijze het opgevangen water buiten de inrichting moet worden behandeld, is een aangelegenheid die in de vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren moet worden geregeld.
 Voor een eventuele afvoer naar het aangrenzend gelegen grasland komt uitsluitend het uit de onder de vloeistofdichte laag gelegen drainage vrijkomende niet-verontreinigde water in aanmerking.

- ad. 8.1 Hier moet onderscheid gemaakt worden tussen de bestaande situatie en de uitbreiding van de stortlocatie. Bij de bestaande situatie (fasen 1 en 2) zijn beperkte bodembeschermende voorzieningen getroffen. Aangezien deze voorzieningen niet (geheel) voldoen aan de IBC-criteria, moet fase 1 voor 1 januari 1989 worden afgebouwd en mag fase 2 niet verder worden opgehoogd. Bij de uitbreiding van de stortlocatie (fase 3) zal aan alle IBC-criteria moeten worden voldaan, zodat daar geen vrees hoeft te bestaan voor verontreiniging van de bodem.
 Overigens zij hierbij vermeld, dat uit recente metingen (september 1986) onzerzijds is gebleken dat geen sprake is van verontreiniging van bodem en grondwater rondom Spinder.

- ad. 8.2 Wat hiervan ook zij, het effect van de uitbreiding van de stortlocatie zal door het treffen van bodembeschermende voorzieningen en door de waterkwaliteitscontrole minimaal zijn.
- ad. 8.3 Voor zover afvalstoffen gestort zijn is daarbij steeds -naar de stand van de techniek van dat moment- getracht gevaar, schade of hinder zoveel mogelijk te voorkomen. Door de evolutie van de techniek zullen destijds acceptabele technieken thans niet meer tolerabel zijn.
Dit heeft ertoe geleid dat het storten onder "achtergehaalde" condities niet meer is toegestaan en dat na 1 januari 1989 enkel nog onder IBC-criteria mag worden gestort.
Het storten van afval zal in de toekomst moeten worden beperkt. Niet alleen vanuit milieuhygiënisch oogpunt maar ook vanwege de gebleken problemen om nieuwe stortlocaties te vinden, zal het integraal storten moeten worden gereduceerd. Daarom zal in PAP II aan de samenwerkingsgebieden richting worden gegeven aan het realiseren van alternatieve verwerkingsmethoden en zal in PAP III, of zoveel eerder als mogelijk, gestreefd worden naar daadwerkelijke ingebruikneming van die alternatieve methoden. Daarbij zal het echter onontkoombaar zijn dat toch een gedeelte, te weten het niet-verwerkbare afval en de reststoffen van de alternatieve methoden, gestort moet blijven worden.
- ad. 8.4 Zie hiervoor het gestelde onder ad. 8.3.
- ad. 8.5 Deze voorwaarden zullen aan de vergunning worden verbonden, met uitzondering van het gecompartmenteerd storten. Wel is in voorschrift III. 12 bepaald dat afval dat valt onder categorie IV.2. Ik alsmede het krachtens een vergunning of ontheffing ingevolge de Wet chemische afvalstoffen op Spinder toegestane afval, uitneembaar moet worden gestort.
- ad. 9.1 Zie hiervoor het gestelde onder ad. 1.2.
- ad. 9.2 Het geohydrologisch rapport richt zich primair op het noordelijke aangrenzende terrein. De resultaten van dat rapport geven niettemin voldoende inzicht in de geologische opbouw, de stroomrichting van het diepe en ondiepe grondwater en de waterkwaliteit ter plaatse van de vuilstortplaats, omdat ook het omringende gebied bij het onderzoek is betrokken.
- ad. 9.3 Het referentiepunt dient zodanig stroomopwaarts te worden gekozen dat de gemeten waterkwaliteit representatief is voor het water dat het gebied van de vuilstortplaats binnenstroomt. Dat is hier het geval.
- ad. 9.4 In bijlagen 1a en 2 zijn ook de bemonsteringsresultaten van monsterpunt 5 opgenomen.

- ad. 9.5 Voor wat betreft de verwerking van slib op een regionale stortplaats zij verwezen naar het zuiveringsslibplan 1987-1992 van de provincie Noord-Brabant.
In de praktijk blijkt dat een droog stofgehalte van 30 à 35 procent een reële verwerkingseis is.
- ad. 9.6 Het risico van verdrinking in de sloten rondom de stortplaats wordt niet groter geacht dan bij een willekeurige waterhoudende sloot van enige omvang. Dit geldt temeer omdat deze sloten door een afrastering van de omringende weilanden zijn afgescheiden. Er bestaat thans derhalve geen noodzaak daartoe aan de vergunning voorschriften te verbinden, zeker niet omdat geen verdrinkingsgevallen, ook niet van het vee op de stortplaats, bekend zijn.
- ad. 9.7 Volgens deel III van het afvalstoffenplan, het uitwerkingsplan ex artikel 4, lid 8, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, dient als eindbestemming van de vuilstortplaats te worden gedacht aan vormen van min of meer intensieve openluchtrecreatie. Een en ander is nader uitgewerkt in de Inrichtingsschets van het bestemmingsplan Spinder van de gemeenten Tilburg en Loon op Zand.
- ad. 9.8 Aan een vergunning worden voorschriften verbonden uiteraard met als doel dat deze ook daadwerkelijk nageleefd worden. Het al dan niet opnemen van een verplichting tot naleving doet daaraan niet af. Indien uit controle blijkt dat bepaalde voorschriften niet nageleefd worden, dan zullen daartegen passende maatregelen worden getroffen.
- ad. 9.9 Zie hiervoor het gestelde onder ad. 1.3 en ad. 1.4.
- ad. 9.10 Krachtens voorschrift I.B. 7 is het verbranden van afvalstoffen uitdrukkelijk verboden.
- ad. 9.11 De nieuw aangelegde aanvoerweg is voldoende breed voor verkeer in twee richtingen. Bovendien is de afstand tussen de ingang van de stortplaats en de aansluiting van de aanvoerweg op de doorgaande weg zo groot, dat ook bij filevorming wegens vertraagde doorstroming bij de ingang van de stortplaats geen overlast op de doorgaande weg ondervonden wordt.

Naar aanleiding van de ontwerp-beschikking zijn binnen de gestelde termijn bezwaren ingekomen van:

- a. de inspecteur van de Volksgezondheid voor de hygiëne van het milieu in de provincie Noord-Brabant;
- b. de heer A.L. Lansdorp, Postbus 4063, 5004 JB Tilburg;
- c. de heer F. van Gorp, Vossenbergrweg 105-109 te Tilburg.

Samengevat betreffen deze bezwaren:

- a.1 Het advies van 9 januari 1986 is niet in de overwegingen bij de ontwerp-beschikking meegenomen.
- a.2 Het is niet duidelijk wat de voorgeschreven afbouw van fase 1 inhoudt.
- a.3 Met betrekking tot de eindafwerking van het terrein zou een vloeistofdichte bovenafdeklaag voorgeschreven moeten worden.

- b.1 De waarde van het landgoed en huis zal enorm dalen.
- b.2 De geluidhinder, de overlast en de verontreiniging van lucht en water zijn voldoende redenen om de uitbreiding te weigeren.
- b.3 Geadviseerd wordt de stortplaats elders, bijvoorbeeld bij Goirle of Riel, te plaatsen.
- c.1 De eerder ingediende bezwaren worden gehandhaafd.
- c.2 Er is nog steeds geen schadevergoeding toegekend.
- c.3 Er komt ongecontroleerd gas en percolatiewater vrij.

Naar aanleiding van deze bezwaren merken wij het volgende op:

- ad.a.1 Dit bezwaar is inderdaad niet bij de ontwerp-beschikking betrokken, aangezien het eerst ver buiten de gestelde termijn is ingediend. Het bezwaar richt zich overigens hoofdzakelijk tegen de ophoging van de stortplaats op gedeelten die niet zijn voorzien van een goede bodembeschermingsvoorziening. Dit betreft derhalve de fasen 1 en 2. Blijkens het besluit wordt verdere ophoging van fase 2 geweigerd en moet fase 1 voor 1 januari 1989 zijn afgebouwd. Hiermee is aan het bezwaar van 9 januari 1986 tegemoet gekomen.
- ad.a.2 De afbouw van fase 1 is naar aanleiding van dit bezwaar nader uitgewerkt en wel zodanig, dat het verder storten op fase 1 nog is toegestaan tot uiterlijk 1 januari 1989, zijnde de einddatum van PAP I. Daarna mag uitsluitend onder IBC-condities gestort worden.
- ad.a.3 Met betrekking tot dit bezwaar is een provinciale werkgroep geformeerd. Hierdoor is het navolgende overwogen.

Algemeen

Een vloeiستofdichte bovenafdichting is op zich een nuttige maatregel ter voorkoming van bodemverontreiniging door uittredend percolatiewater. Op tal van punten bestaat echter nog onduidelijkheid.

I. Beleidsmatig

Bij een dergelijke fundamentele beleidswijziging moet een afweging worden gemaakt voor welke inrichtingen de verplichting tot het aanbrengen van een vloeiستofdichte bovenafdekking -alsnog moet worden opgelegd en voor welke gedeelten van de stortplaatsen (alleen voor de nieuwe of ook voor de oude gedeelten?) dat moet gebeuren.

De toevallige omstandigheid dat voorliggende vergunningaanvraag momenteel in procedure is, mag op zich niet bepalend zijn om alleen voor deze stortplaats een verplichting met dergelijke verstrekken de gevolgen op te leggen.

Er is vooralsnog geen eenduidige oplossing voorhanden. Het thans opleggen van deze verplichting in de voorliggende vergunning zou een ongelijke situatie creëren ten opzichte van andere soortgelijke inrichtingen. Een dergelijke rechtsongelijkheid op een zodanig essentieel terrein moet worden voorkomen.

II. Financiële aspecten

Een vloeistofdichte bovenafdicthting is een kostbare voorziening, zeker wanneer -zoals de inspectie in haar advies voorstelt- de voorziening zich ook moet uitstrekken over de reeds aangelegde en ingerichte "oude" stortplaatsgedeelten (circa f 300.000,- per ha.; totale oppervlakte Spinder circa 96 ha.) Bovendien zou bij Spinder de exploitatie van het stortgasproject in problemen kunnen komen, zulks terwijl een beroep op artikel 55 van de Afvalstoffenwet blijkens informatie bij DGMH weinig of geen kans van slagen lijkt te hebben.

III. Juridische basis

De materie van de nazorg van afvalstortplaatsen is komen te vallen onder de op 1 januari 1987 in werking getreden Wet bodembescherming. In het Besluit opslaan en storten (Bos-besluit), een AMvB op grond van deze wet, zullen regelen voor deze nazorg worden gesteld, waaronder regels met betrekking tot de bovenafdicthting. Een dergelijk besluit is echter thans nog niet in werking.

Er bestaat derhalve vooralsnog geen wettelijke basis om een dergelijk voorschrift op te leggen. De richtlijn gecontroleerd storten legt een dergelijke verplichting niet op, terwijl het KB Oss zeer casuïstisch is en -zoals nu blijkt- in de praktijk grote -ook financiële- problemen oplevert.

Conclusie

Op grond van voornoemde argumenten moet thans niet worden overgegaan tot het opnemen van een vloeistofdichte bovenafdicthting. De aangelegenheid moet eerst integraal voor de gehele provincie worden bezien. Bij de inwerkingtreding van het Bos-besluit of zo mogelijk in een eerder stadium -indien meer inzicht is verkregen in de thans nog voorliggende problemen- overgaan tot wijziging van de daarvoor in aanmerking komende vergunningen.

Wij sluiten bij dit advies van de werkgroep aan. Ten slotte merken wij ten aanzien van dit onderwerp nog het volgende op. Zoals uit het voorgaande mogen blijken, achten wij een vloeistofdichte bovenafdicthting op zich een nuttige maatregel. Het thans opleggen van een dergelijke maatregel achten wij echter nog niet juist in verband met de daarbij voorkomende problemen. Te gelegener tijd zal echter wel een dergelijke maatregel worden opgelegd. Daarom is het -zeker ook vanwege de grote financiële gevolgen- van groot belang dat reeds nu financiële middelen voor een dergelijke voorziening gereserveerd worden.

- ad.b.1 De plaats en de afmeting van de afvalberging is uitvoerig ter discussie geweest in het kader van het bestemmingsplan "Spinder". Deze vergunning strekt er nog uitsluitend tot te bezien op welke wijze het aangeboden afval doelmatig en milieuhygiënisch verantwoord verwerkt kan worden.
Waardedaling van landgoed en woning door de aanleg van de stortplaats is een belang dat in het kader van het bestemmingsplan moet worden bezien.
- ad.b.2 Door het opleggen van de voorschriften -die geënt zijn op de ministeriële richtlijn gecontroleerd storten- bestaan voldoende waarborgen om hinder, overlast en verontreiniging tegen te gaan.
- ad.b.3 De meest efficiënte plaats van afvalbewerking is reeds vele jaren geleden onderzocht in een ruim opgezet locatie-onderzoek. Daarbij is deze locatie aangewezen.
- ad.c.1 Wij zijn van mening dat de weerlegging van deze bezwaren voldoende is en persisteren daar dan ook bij.
- ad.c.2 Zie hiervoor het gestelde onder ad. 1.2.
- ad.c.3 Voor wat betreft het vrijkomende gas zij hierbij vermeld dat een gasonttrekkingssysteem voor Spinder is ontwikkeld. Deze gelegenheid zal evenwel in een separate vergunning behandeld worden. Het zijdeling uittredend percolatiewater zal door de voorziening als bedoeld in voorschrift II.A.1.a opgevangen worden.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande zijn wij van mening dat de gevraagde vergunning voor wat betreft de verdere ophoging van fase 2 moet worden geweigerd, voor wat betreft de afbouw van fase 1 moet worden verleend tot uiterlijk 1 januari 1989 en voor wat betreft fase 3 moet worden verleend voor een periode van 10 jaar. Wel zullen in het belang van de bescherming van het milieu, aan de te verlenen vergunning voorschriften moeten worden verbonden.

BESLUIT

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant:

gezien het verzoek van het stadsgewest Tilburg van 27 september 1983;

gelet op bovenstaande overwegingen;

gelet op de Afvalstoffenwet, het Vergunningenbesluit inrichtingen Afvalstoffenwet, de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en het Provinciaal Afvalstoffenplan;

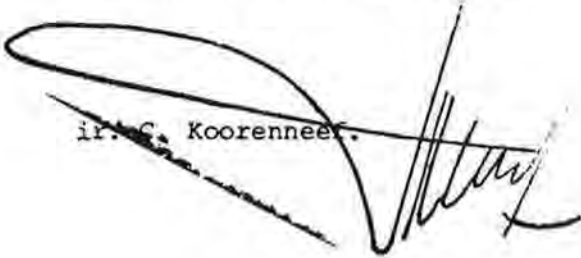
besluiten:

1. de door het stadsgewest Tilburg, thans Samenwerkingsverband Midden-Brabant genaamd, gevraagde vergunning ingevolge de Afvalstoffenwet voor het in werking hebben van de afvalverwerkingsinrichting Spinder I en het uitbreiden daarvan met Spinder II, gelegen aan de Bos en Beemdweg, thans genaamd Loonsche Heideweg, te Tilburg en Loon op Zand, voor wat betreft fase 1 te verlenen tot uiterlijk 1 januari 1989 en voor wat betreft fase 3 te verlenen voor een periode van 10 jaar;
2. de gevraagde vergunning voor verdere ophoging van fase 2 te weigeren;
3. aan deze vergunning de voorschriften te verbinden zoals die in bijbehorend en als zodanig gewaarmerkt voorschriftenpakket zijn opgenomen;
4. afschrift van dit besluit te zenden aan:
 - o dagelijks bestuur Samenwerkingsverband Midden-Brabant, Postbus 3050, 5003 DB Tilburg;
 - o burgemeester en wethouders van Tilburg;
 - o burgemeester en wethouders van Loon op Zand;
 - o het districtshoofd van de Arbeidsinspectie in het tweede district, Vismarktstraat 28, 4811 WE Breda;
 - o de inspecteur van de Volksgezondheid voor de hygiëne van het milieu in de provincie Noord-Brabant, Schubertsingel 32, 5216 XA 's-Hertogenbosch;
 - o de directeur Landelijke Gebieden en kwaliteitszorg in de provincie Noord-Brabant, Postbus 1180, 5004 BD Tilburg;
 - o het dagelijks bestuur van het Hoogheemraadschap West-Brabant, Postbus 2212, 4800 CE Breda;
 - o het dagelijks bestuur van het waterschap De Dommel, Postbus 10001, 5280 DA Boxtel;
 - o F. van Gorp, Vossenbergsseweg 105-109 te Tilburg;
 - o Ministerie van Defensie, dienst gebouwen, werken en terreinen, directie Brabant, Fellenoordstraat 162 te Breda;
 - o A.F. Mommers, Dongenseweg 134 te Tilburg;
 - o Vereniging tot behoud van natuurmonumenten in Nederland, Noorder-einde 60 te 's-Graveland;
 - o A.J.A. Smulders, Dongenseweg 225 te Tilburg;
 - o Stichting Brabantse Milieufederatie, Willem II-straat 15a, 5038 BA Tilburg;
 - o Vereniging de twee kwartieren, Ecliptica 11, 5175 XG Loon op Zand;
 - o Milieuwerkgroep Loon op Zand, Hugo v.d. Goesstraat 38, 5171 XM Kaatsheuvel;
 - o Werkgroep Natuurbehoud en Milieubeheer Tilburg e.o., Postbus 3056, 5003 DB Tilburg;
 - o A.L. Lansdorp, Postbus 4063, 5004 JB Tilburg.

5. Deze beschikking overeenkomstig artikel 31 van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne bekend te maken op 3 juni 1988.

's-Hertogenbosch, 26 mei 1988.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
namens deze,
het hoofd van de afdeling Bodem,

~~ir. C. Kooreneer.~~

Voorschriften behorende bij besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant d.d. 28 mei 1988, nr. 8152

- I. Het stortterrein
 - A. Algemeen
 - B. Inrichting
- II. Maatregelen ter bescherming van het milieu
 - A. Water en bodem
 - B. Lucht
 - C. Geluid
 - D. Overige
- III. De uitvoering van de werkzaamheden
- IV. Acceptatie, registratie en controle
- V. Eindafwerking van het stortterrein
- VI. Bovengrondse opslag van brandbare vloeistoffen
- VII. Bovengrondse opslag van propaan/butaangas
- VIII. Brandbestrijdingsmiddelen
- IX. Opslag chemische bestrijdingsmiddelen en/of probleemstoffen uit gezinshuishoudingen
- X. Begrippenlijst

I. HET STORTTERREIN

I.A Algemeen

- I.A.1 De inrichting mag niet zijn opengesteld tussen 19.00 uur en 07.00 uur en op zondagen en algemeen erkende feestdagen.
Hiervan mag niet dan na goedkeuring door de directeur worden afge-
weken.
- I.A.2 Nabij de toegang van de inrichting moet met duidelijke opschriften worden aangegeven, welke afvalstoffen overeenkomstig voorschrift IV.1.a gestort mogen worden en tevens moeten de openingstijden worden aangegeven.
- I.A.3 De vergunninghouder moet er voor zorgen dat de in de inrichting werkzame personen op de hoogte zijn van de inhoud van deze ver-
gunning.

I.B Inrichting

- I.B.1 De inrichting moet te allen tijde in zindelijke en ordelijke staat verkeren; de tot de inrichting behorende werktuigen en brandblus-
middelen moeten te allen tijde bedrijfsklaar zijn; de aan- en
afvoerwegen op de stortplaats moeten permanent in goede staat van
onderhoud verkeren.
- I.B.2 Het terrein moet zijn afgerasterd met zwaar harmonicagaas met een
maaswijdte van maximaal 5 cm en een hoogte van ten minste 2 meter.
In bedoelde afrastering moet zich een degelijk toegangshek bevinden
van dezelfde hoogte.
Het hek moet op de tijden waarop de inrichting niet is opengesteld,
zijn afgesloten door middel van een deugdelijk slot.
- I.B.3 De afrastering moet wekelijks of zoveel vaker als nodig is van de
aangewaaide afvalstoffen worden ontdaan.
- I.B.4 Vanuit de inrichting buiten de omrastering geraakte afvalstoffen
moeten zo spoedig mogelijk worden verzameld en naar het stortfront
worden gebracht. Dit geschiedt terstond wanneer van deze afval-
stoffen overlast wordt ondervonden.
- I.B.5 Naast het gestelde daarover onder IV.1 moeten, indien door welke
oorzaak ook, reeds tot de inrichting toegelaten afvalstoffen in
brand geraten, onmiddellijk afdoende maatregelen worden getroffen
om de brand te blussen.
- I.B.6 Bij aanwezigheid van ratten en ander ongewenst gedierte in de
inrichting moeten terstond afdoende bestrijdingsmaatregelen worden
getroffen.
- I.B.7 Afvalstoffen mogen niet worden verbrand.

II. MAATREGELEN TER BESCHERMING VAN HET MILIEU

- A. water en bodem
- B. lucht
- C. geluid
- D. overig.

II.A Water en bodem

- II.A.1 a. Rondom de gehele stortplaats moet een ringsloot of een gelijkwaardige voorziening zijn aangebracht. De aan te leggen ringsloot of gelijkwaardige voorziening moet vloeistofdicht zijn;
- b. Onder de in fase 3 te storten afvalstoffen dient een geschikte vloeistofdichte laag te worden aangebracht; de sterkte van het materiaal moet zodanig zijn, dat eventuele zettingsverschillen, die door een grondmechanisch onderzoek moeten worden bepaald, kunnen worden opgevangen. Bij toepassing van kunststoffolies moet de dikte van het materiaal ten minste 2 mm bedragen. De bodembeschermende voorziening moet worden uitgevoerd ten genoegen van de directeur;
- c. Het terrein waarop de vloeistofdichte laag wordt aangebracht dient te zijn geëgaliseerd en te zijn ontdaan van scherpe en harde voorwerpen, die een bedreiging kunnen vormen voor de afdichtende laag;
- d. De vloeistofdichte laag moet worden aangebracht op het aldus geschikt gemaakte terrein (en over de gehele lengte en hoogte van het talud van de aangrenzende, reeds bestaande stortplaats voor zover hierover afvalstoffen worden gestort). Voorts dient deze laag langs de buitenbegrenzing aan te sluiten op de vloeistofdichte ringsloot of gelijkwaardige voorziening. De vloeistofdichte laag mag -ook na inklinking van de ondergrond niet in aanraking komen met de ter plaatse hoogst voorkomende grondwaterstand en dient te zijn afgedekt met goed doorlatend zand in een laagdikte van ten minste 0,5 m;
- e. Zowel op als onder de vloeistofafdichtende laag van fase 3 moet een drainage worden aangebracht; de bovendrainage dient zodanig te worden aangebracht dat een goede afvoer van het percolatiewater wordt gewaarborgd; de onderdrainage dient beneden de ter plaatse laagst voorkomende grondwaterstand te worden aangebracht; het systeem dient zodanig te worden uitgevoerd dat de controle op de bodembeschermende voorzieningen en de afvoer van eventueel verontreinigd percolaat te allen tijde is gewaarborgd. De wijze waarop de drainagesystemen worden uitgevoerd moeten de instemming hebben van de directeur;
- f. de onder de fasen 1 en 2 aanwezige drainage en de onder fase 3 aanwezige boven- en onderdrainage moeten zodanig worden onderhouden dat voorkomen wordt dat deze vanwege nalatig onderhoud zouden disfunctioneren.

- II.A.2 Indien het surplus aan water uit de in voorschrift II.A.1 sub a en e. bedoelde voorziening niet mag worden geloosd moet dit surplus zodanig worden behandeld dat daarvan buiten de inrichting geen nadelige gevolgen worden ondervonden. De wijze waarop de behandeling dient te worden uitgevoerd moet de instemming hebben van de directeur.
- II.A.3 a. De vergunninghouder dient binnen een half jaar na het van kracht worden van deze vergunning waarnemingsputten in te richten en in stand te houden ten behoeve van het nemen van grondwatermonsters en het waarnemen van grondwaterstanden. Deze waarnemingsputten dienen te worden ingemeten en gewaterpast en op tekening schaal 1 : 10.000 te worden aangegeven. Het aantal, de plaats, de diepten en de constructie van deze waarnemingsputten evenals de wijze waarop de waterstand in deze putten moet worden gemeten, moet de instemming hebben van de directeur.
- b. Het grondwater en de waterstand in de onder punt a. bedoelde waarnemingsputten, alsmede in de in voorschrift II.A.1.e voorgeschreven onderdrainage moeten ten minste éénmaal per half jaar worden bemonsterd respectievelijk gemeten.
- c. De ingevolge voorschrift II.A.3.b verkregen grondwatermonsters moeten worden geanalyseerd door een in overeenstemming met de directeur aan te wijzen laboratorium op ten minste de volgende parameters:
- zuurgraad	- Kjehldal stikstof
- geleidingsvermogen	- totaal fosfor
- CZV	
- chloride	
- Wanneer er naar het oordeel van de directeur reden is om op meer of andere dan de hier voorgeschreven parameters te analyseren, dan wel de monsternamen-frequentie te wijzigen, kan hij vergunninghouder daartoe opdracht geven.
- d. De in punt b. bedoelde halfjaarlijkse bemonstering c.q. meting dient ten minste tot aan het einde van de in het besluit genoemde vergunningstermijn te worden uitgevoerd.
- II.A.4 De resultaten van het in voorschrift II.A.3 voorgeschreven onderzoek moeten zo spoedig mogelijk ter kennisneming aan de directeur worden toegezonden.

II.B Lucht

- II.B.1 Stofhinder dient zoveel mogelijk te worden voorkomen; zodra stofhinder optreedt, moet het onverwijld worden bestreden.
- II.B.2 Ten minste éénmaal per half jaar moet de inrichting worden geïnspecteerd op voor de omgeving gevaarlijke, schadelijke en hinderlijke gasuittreding en op anderszins ongewenste effecten van gasontwikkeling; de resultaten van deze inspecties dienen schriftelijk te worden vastgelegd en beschikbaar te zijn. Indien dergelijke gevaarlijke, schadelijke of hinderlijke gasuittreding optreedt, moeten terstond doeltreffende maatregelen worden getroffen, die de instemming hebben van de directeur.

II.C Geluid

- II.C.1 Doelmatige akoestische maatregelen en voorzieningen moeten zijn getroffen om de geluidproductie van de diverse in de inrichting aanwezige geluidbronnen en werkzaamheden te beperken; deze beperking moet zodanig zijn dat de etmaalwaarde van het equivalente geluidniveau veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties en door het gebruikte materieel niet meer bedraagt dan 50 dB(A) op maximaal 200 m uit de erfgrans van de inrichting; voor zover zich binnen de gestelde 200 m-contour woningen en/of andere geluidgevoelige bestemmingen bevinden mag het eerdergenoemde geluidniveau van 50 dB(A) niet worden overschreden op de gevel van de dichtsbijzijnde woning of de dichtsbijzijnde grens van die andere geluidgevoelige bestemming(en).
- II.C.2 Onverminderd het bovenstaande mogen kortstondige verhogingen van het geluidniveau, gemeten in de meterstand "fast" vanwege de in de inrichting aanwezige installaties en het gebruikte materieel het equivalente geluidniveau met niet meer dan 10 dB(A) overschrijden.
- II.C.3 Meting en beoordeling van de geluidniveaus moet worden uitgevoerd conform de methode B van de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai", IL-HR-13-01.

II.D Overige

- II.D.1 Nadat de stortactiviteiten in de inrichting zijn beëindigd en de eindafdekking is aangebracht moet de inrichting tot aan het einde van de in het besluit genoemde vergunningstermijn ten minste éénmaal per jaar worden geïnspecteerd op verzakkingen, grondverschuivingen, ont- en afwatering, ongewenst gedierte, begroeiing en gasontwikkeling, of andere in strijd met de vergunning mogelijk voorkomende milieuhygiënische onaanvaardbare situaties.
- II.D.2 Ingeval zich situaties voordoen als bedoeld in voorschrift II.D.1 dienen terstond zodanige maatregelen te worden getroffen, dat aan de milieuhygiënisch onverantwoorde situatie een einde komt.

- II.D.3 De wijze waarop de in voorschrift II.D.1 bedoelde inspecties uitgevoerd zullen worden moeten de instemming hebben van de directeur.
- II.D.4 Bevindingen en/of maatregelen ingevolge de voorschriften II.D.1, en II.D.2 moeten zo spoedig mogelijk ter kennis van de directeur worden gebracht.

III. UITVOERING VAN DE WERKZAAMHEDEN

- III.1 Voor elke categorie afzonderlijk te verwerken afval mag slechts één stortfront in gebruik zijn.
- III.2 Elk stortfront mag een afmeting hebben van ten hoogste 50 x 50 m.
- III.3 Op elk stortfront moet, zodra op dat front afvalstoffen ter verwerking worden aangevoerd, ten minste één compactor inzetbaar zijn voor de verwerking van de aangevoerde afvalstoffen.
- III.4 Met een dergelijke compactor moet een verdichtingsgraad worden bereikt van ten minste 1000 kg per m³.
- III.5 De afvalstoffen moeten direct na aflevering op het stortfront worden geëgaliseerd en aangedrukt tot lagen van maximaal 0,30 meter, door middel van een compactor als bedoeld in voorschrift III.3.
- III.6 Een situatie waarin de verdichting van afvalstoffen als gevolg van defect verdichtingsmaterieel onvoldoende plaatsvindt, mag gedurende ten hoogste een halve dag bestaan. Daarom moeten zodanige voorzieningen zijn getroffen dat in geval de reparatie van defect materieel niet binnen een halve dag kan worden gerealiseerd, vervangend gelijkwaardig materieel kan worden ingezet.
- III.7 Indien de periode waarin op een reeds gestorte en verdichte laag afval geen nieuw afval wordt gestort, langer zal zijn dan één maand, dan dient de laag afval tussentijds te zijn afgedekt met een ten minste 0,20 m dikke laag grond of ander geschikt materiaal.
- III.8 Opbouw en afwerking van het stortterrein dienen te geschieden overeenkomstig het stortplan en de inrichtingschets zoals deze op de bij de aanvraag overgelegde tekeningen, schaal 1:2000 van de Grontmij. nr. 8.12510-35-04 en nr. 12510-35-05, danwel zoals deze op het gewijzigde goedgekeurde stortplan, zijn aangegeven.
- III.9 De in de aanvraag aangegeven storthoogten mogen eerst dan worden overschreden als een daartoe aangepast landschapsplan is ingediend en door de directeur is goedgekeurd. Alsdan mag gestort worden tot de in het herziene landschapsplan opgenomen hoogten.
- III.10 Alvorens op het stortfront een nieuwe stortlaag in gebruik wordt genomen, moet rondom het stortfront een wal van tenminste 4.00 meter ten opzichte van de vorige stortlaag worden opgeworpen. Met de opbouw van deze wal moet telkens aan de grens (= buitenzijde) van de inrichting worden begonnen.
- III.11 Zodra een omwald gedeelte (= stortlaag-vak) is volgestorte tot 1.50 meter onder de kruin van de wal, moet alvorens ter plaatse verder afvalstoffen worden verwerkt de wal worden verhoogd met 2.50 meter overeenkomstig voorschrift III. 10.

Wet 147 1935-1

III.12 Afval dat behoort tot categorie IV.2.Ik, alsmede het krachtens een ontheffing of vergunning ingevolge de Wet chemische afvalstoffen toegestane afval, moet uitneembaar worden gestort, tenzij genoemde ontheffing of vergunning anders bepaalt. X

IV. ACCEPTATIE, REGISTRATIE EN CONTROLE

Acceptatie

- IV.1
- a. Tot de inrichting moeten de afvalstoffen worden toegelaten, die op grond van de plannen ingevolge de Afvalstoffenwet op of in de bodem mogen worden gebracht en die afkomstig zijn van gemeenten, behorende tot het in het betreffende afvalstoffenplan aangegeven samenwerkingsgebied.
 - b. De afvalstoffen genoemd onder punt a. die afkomstig zijn van buiten het onder a. genoemde samenwerkingsgebied mogen slechts worden toegelaten indien instemming is verkregen van de directeur.
 - c. Tot de inrichting moeten de afvalstoffen worden toegelaten waarvan wij hebben aangegeven, dat deze in de onderhavige inrichting dienen te worden verwerkt.
 - d. Brandende of smeulende stoffen mogen niet tot de inrichting worden toegelaten.
 - e. Een differentiatie van tariefstelling mag niet tot gevolg hebben dat één of meer categorieën van afvalstoffen indirect geweigerd wordt/worden.
 - f. Het voor de acceptatie van afvalstoffen gehanteerde tarief behoeft de goedkeuring van de directeur.
 - g. Er mogen geen verwerkbaarheidseisen aan de te ontvangen afvalstoffen worden gesteld, die verder gaan dan nodig zijn voor de verwerking van het afval met het binnen de inrichting aanwezige, gebruikelijk toe te passen materieel.
 - h. Het slib, afkomstig van rioolwaterzuiveringsinstallaties mag slechts in gestabiliseerde vorm tot de inrichting worden toegelaten.
 - i. Er mag geen asbest of asbesthoudend materiaal in de inrichting worden toegelaten.

Registratie

- IV.2 Van elke aangeleverde partij afvalstoffen moet, alvorens deze naar het stortfront wordt vervoerd, op ten minste één storthon worden geregistreerd:

- I. De soort afval.
De volgende categorale indeling moet daarbij worden gehanteerd:
 - a. huishoudelijk afval;
 - b. grof huisafval;
 - c. veeg-markt-plantsoen, drijfafval en roostergoed;
 - d. putmodder;
 - e. kantoor-, winkel- en dienstenafval;
 - f. industrie-afval;
 - g. bouw- en sloopafval;
 - h. agrarisch afval; met uitsluiting van drijfmest;
 - i. slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties;
 - j. baggerspecie;
 - k. verontreinigde grond afkomstig van bodemsaneringsprojecten;
 - l. ziekenhuisafval voor zover het betreft huishoudelijke componenten.Een nadere omschrijving per categorie is weergegeven in hoofdstuk XI van deze vergunning.

- II. De herkomst van de afvalstoffen met dien verstande, dat
- a. wanneer het betreft afvalstoffen die onder I.a t/m d zijn genoemd met de naam van de gemeente van herkomst kan worden volstaan;
 - b. wanneer het betreft afvalstoffen die onder I.e, I.f en I.j zijn genoemd moet worden vermeld de naam en het adres van het bedrijf van herkomst;
 - c. wanneer het betreft afvalstoffen die onder I.g, I.h, I.i en I.k zijn genoemd moet worden vermeld:
het adres van herkomst;
 - d. wanneer het een vervoerder betreft de naam en het adres van de particulier c.q. het bedrijf, dat de partij afvalstoffen heeft aangevoerd en het kenteken van het transportmiddel.

III. De hoeveelheid afvalstoffen.

Van elke aangeleverde partij afvalstoffen moet de hoeveelheid in gewichtseenheden worden geregistreerd. Daartoe moet ten minste één weegbrug zijn opgesteld.

Controle

- IV.3 Aan de hand van de ingevulde gegevens beslist het bij de ingang van de inrichting voor controle aangestelde personeel of de desbetreffende partij afvalstoffen verder wordt toegelaten tot het deel van de inrichting, waar de afvalstoffen worden gestort. Het personeel kan daartoe van de aanbieder een rapport met betrekking tot analyse en/of samenstelling verlangen.
- IV.4 Tijdens het lossen van de afvalstoffen dient het uitsluitend voor controle aangestelde, ter zake deskundige personeel elke aangevoerde partij afvalstoffen ten minste visueel te controleren.
- IV.5 Van de aan de poort van de inrichting -op grond van de in voorschrift IV.3 bedoelde gegevens, samenstelling en/of analyse- geweigerde afvalstoffen moeten de in voorschrift IV.2 punt II bedoelde gegevens worden geregistreerd. De bestemming van de afvalstoffen moet zo mogelijk worden vastgelegd.
- IV.6 Een partij afvalstoffen die na de controle bij de ingang van de inrichting op het stortfront wordt gestort en waarvan
1. duidelijk is dat het storten ervan in strijd is met deze vergunning, moet onmiddellijk van het stortfront worden verwijderd en in overleg met de directeur worden afgevoerd;
 2. vermoed wordt dat het storten ervan in strijd is met deze vergunning moeten worden geanalyseerd; in afwachting van de resultaten van de analyse moeten de afvalstoffen op een afzonderlijke plaats worden bewaard.
Eerst nadat door analyse is vastgesteld dat storten van de betreffende afvalstoffen niet in strijd is met deze vergunning, mogen zij op het stortfront worden verwerkt. In andere gevallen moeten de afvalstoffen worden behandeld conform het gestelde in punt 1.

- IV.7 Geregistreeerde gegevens moeten gedurende 10 jaar na beëindiging van de stortactiviteiten ter beschikking worden gehouden.
Aan het einde van ieder kalenderjaar moet al hetgeen in die periode ingevolge hoofdstuk IV is geregistreerd in overzichtelijke vorm ter kennisneming worden toegezonden. De directeur kan hiervoor richtlijnen geven.
- IV.8 De vergunninghouder dient bij het gebruikmaken van deze vergunning rekening te houden met het Provinciaal Afvalstoffenplan Noord-Brabant d.d. november 1983. Mede met het oog daarop dient aan de door of vanwege het samenwerkingsgebied eventueel aan te wijzen onafhankelijk controleur alle medewerking te worden verleend welke voor een goede uitvoering van diens taak nodig is.

V. EINDAFWERKING VAN HET STORTTERREIN

- V.1 Op terreingedeelten waar de eindhoogte(n) van verwerken is (zijn) bereikt moet binnen een half jaar een voor de volgbestemming geschikte afdeklaag worden aangebracht.
Bij risicodragende bestemmingen zoals landbouw en actieve recreatie dient de samenstelling van de afdeklaag te bestaan uit schone grond.
Bij niet-risicodragende bestemmingen zoals bosbouw en passieve recreatie mag de samenstelling van de afdeklaag bestaan uit (opgewerkte) grond waarin de concentraties aan stoffen genoemd in de A-waardenkolom van het toetsingskader voor bodemsaneringsgevallen niet overschreden mogen worden. Een eventuele opmenging van schone grond met daarvoor in aanmerking komende afvalstoffen ten behoeve van de eindafdekking in het geval van niet-risicodragende bestemmingen moet de instemming hebben van de directeur. De eindafdeklaag moet na inklinking ten minste 80 cm dik zijn.
- V.2 Op het gedeelte van de inrichting, dat overeenkomstig het gestelde in voorschrift V.1 is afgedekt, moeten zo spoedig mogelijk afdoende maatregelen ter voorkoming van erosie worden genomen bijvoorbeeld door inzaaien met graszaad; dit gedeelte moet in ieder geval in het eerstvolgende plantseizoen worden ingericht overeenkomstig het bij de aanvraag behorende landschapsplan, danwel bij een herzien en goedgekeurd landschapsplan conform dit herziene plan.
- V.3 Hemelwater moet aan het oppervlak zonder stagnatie naar de voet van de stortplaats kunnen afstromen. Hiertoe moet het oppervlak van de stortplaats steeds onder een helling van ten minste 2% liggen en wel zodanig dat geen horizontale terreingedeelten of ingesloten laagtes voorkomen.

- VI. Bovengrondse opslag van brandbare stoffen
- VI.1 De stijfheid en sterkte van een tank moeten voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen terwijl de dichtheid onder alle omstandigheden moet zijn verzekerd.
- VI.2 De ondersteunende constructie van een tank moet uit onbrandbaar materiaal bestaan; op plaatsen waar kans op verzakking bestaat dient een doelmatige fundering te worden aangebracht.
- VI.3 Een tank moet zijn vervaardigd van staal en van een goede en veilige constructie zijn.
- VI.4 Het uitwendige van een tank moet deugdelijk tegen corrosie zijn beschermd, bijvoorbeeld door een oppervlakte-behandeling en het direct daarna aanbrengen van een doelmatige verf.
- VI.5 Een tank moet zijn voorzien van afsluitbare openingen, waardoor het inwendige wandoppervlak kan worden onderzocht.
- VI.6 Een tank moet zijn voorzien van een ontluuchtingspijp met een inwendige middellijn van ten minste 50 mm; de ontluuchtingspijp moet tegen inregenen zijn beschermd. Bij een tank met een kleinere inhoud dan 10 m³ kan worden volstaan met een ontluuchtingspijp met een inwendige middellijn van 30 mm.
- VI.7 In elke aansluiting op een tank beneden het hoogste vloeistofniveau moet zo dicht mogelijk bij de tankwand een metalen afsluiter zijn geplaatst; deze moet zodanig zijn uitgevoerd, dat duidelijk is te zien of de afsluiter geopend dan wel gesloten is.
- VI.8 De tank moet zijn geplaatst in een tankput.
- VI.9 De wanden en de vloer van de tankput moeten een vloeistofdichte bak vormen, waarvan de opnamecapaciteit ten minste gelijk is aan de inhoud van de tank, vermeerderd met 10% van deze inhoud. De tankput moet voldoende sterk zijn om weerstand te kunnen bieden aan de als gevolg van een lekkage optredende vloeistofdruk.
- VI.10 Doorvoeringen van leidingen door de tankput moeten vloeistofdicht zijn.
- VI.11 Het hemelwater moet uit de put worden afgevoerd door een leiding waarin buiten zo dicht mogelijk bij de omwalling of een muur een afsluiter is aangebracht; deze afsluiter moet gesloten worden gehouden en mag slechts voor het laten afvloeien van hemelwater worden geopend. Deze voorzieningen kunnen achterwege blijven, indien boven de vloeistofdichte bak een afdak is aangebrachte, zodanig dat geen hemelwater in de bak kan komen.
- VI.12 De tank moet op een afstand van ten minste 3 m van een erfafscheiding of een gebouw, zijn geplaatst.

- VI.13 De gehele installatie van een tank en de leidingen moet vloeistofdicht zijn. De directeur kan te allen tijde eisen, dat dit ten overstaan van een daartoe door hem aan te wijzen deskundige door een beproeving wordt aangetoond. Indien bij deze beproeving een lekkage of een andere ongerechtigheid wordt geconstateerd, moet de tank onmiddellijk worden geledigd en buiten gebruik worden gesteld.
- VI.14 Het leegzuigen en vullen van een tank moet geschieden met zodanige voorzorgen, dat lekken en morsen van vloeistof wordt voorkomen.
- VI.15 Een tank mag slechts voor 95% worden gevuld.
- VI.16 Onmiddellijk nadat de vloeistof in een tank is overgebracht en de losslang is afgekoppeld, moet de vulstomp of vulleiding met een goed sluitende dop of afsluiter worden afgesloten.

VII. BOVENGRONDSE OPSLAG VAN PROPAAAN

VII.A.1 Installatie van het reservoir

VII.A.2 Het terrein, waar een reservoir is gelegen moet een goede natuurlijke ventilatie hebben en moet daartoe aan ten minste twee tegenover elkaar gelegen zijden open zijn, tenzij daarlangs slechts een lage, niet gesloten bebouwing voorkomt. Een reservoir moet ten behoeve van de toegankelijkheid bij brand in de omgeving aan alle kanten voldoende vrij liggen. Hiertoe moet het terrein ten minste 6 meter breder zijn dan de middellijn van het reservoir en ten minste 6 meter langer zijn dan de lengte daarvan.

VII.A.3 Een reservoir moet op een afstand van ten minste 5 meter van de erfscheiding zijn gelegen. Indien tussen het reservoir en de erfscheiding een brandmuur is aangebracht, dan wel indien zich aan de andere zijde van de erfscheiding een openbaar water of een terrein met een agrarische bestemming bevindt, moet de afstand tussen het reservoir en de erfscheiding ten minste 3 meter bedragen. De brandmuur moet bestaan uit een geheel gesloten wand met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten. De brandmuur moet ten minste 0,5 meter boven de bovenkant van het reservoir steken en een zodanige lengte hebben dat de afstand van elk punt van het reservoir tot de erfscheiding, om de muur heen gemeten, niet minder dan 5 meter bedraagt.

VII.A.4 Een reservoir moet zijn gelegen op een afstand van ten minste 7,5 meter van een tot de inrichting behorend gebouw en van de eigen woning, alsmede op een afstand van ten minste 15 meter van een tot de inrichting behorende opslagplaats van brandbaar materiaal. Indien tussen het reservoir en deze objecten een brandmuur is aangebracht of indien de wand van deze objecten een brandwerendheid bezit van ten minste 60 minuten, mag de afstand tussen het reservoir en de objecten minder zijn, maar moet zij ten minste 3 meter bedragen. De brandmuur moet bestaan uit een geheel gesloten wand met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten. De brandmuur moet ten minste 0,5 meter boven de bovenkant van het reservoir uitsteken en een zodanige lengte hebben dat de afstand van elk punt van het reservoir tot de objecten, om de muur heen gemeten, niet minder dan 7,5 meter onderscheidenlijk 15 meter bedraagt.

VII.A.5 Een reservoir moet zijn gelegen op een afstand van ten minste 15 meter van binnen de inrichting gelegen reservoirs voor de opslag van andere brandbare vloeistoffen, indien deze reservoirs bovengronds zijn gelegen en op een afstand van ten minste 1,5 meter van de horizontale projectie, indien deze reservoirs ondergronds of ingeterpt zijn gelegen. Een reservoir moet zijn gelegen op een afstand van ten minste 5 meter van een ander propaan-reservoir.

- VII.A.6 Het reservoir en het vulpunt moeten zijn gelegen op een afstand van ten minste 7,5 meter van kelderopeningen, open putten en aanzuigopeningen van ventilatiesystemen, gelegen op minder dan 1,5 meter boven het maaiveld.
- VII.A.7 Een reservoir moet zijn opgesteld op een vlakke harde en onbrandbare vaste ondergrond die zich ten minste op het niveau van het omliggend terrein moet bevinden.
- VII.A.8 Indien een reservoir is opgesteld op een voor publiek toegankelijk terrein, moet rond het reservoir een hekwerk zijn aangebracht. Dit hekwerk moet zich bevinden op een afstand van ten minste 1,5 meter van het reservoir, een hoogte bezitten van 2 meter en bestaan uit een omrastering van stevig metaal draadvlechtwerk met een maaswijdte van maximaal 50 mm en een draaddikte van minimaal 2 mm. In het hekwerk moet zich, aan de zijde waar zicht de bedieningsorganen bevinden, een deur bevinden die naar buiten opent en die van buitenaf slechts met een sleutel te openen is, doch van binnenuit zonder sleutels kan worden geopend. De deur moet te allen tijde gemakkelijk bereikbaar zijn. Het terrein binnen het hekwerk moet zijn vrijgehouden van enig materiaal.
- VII.A.9 De elektrische installatie, gelegen binnen 5 meter (horizontaal en verticaal gemeten) van een reservoir met toebehoren moet voldoen aan de voorschriften welke gelden voor ruimten die zijn geclassificeerd als zone 2 als bedoeld in NEN-3410 (voorheen ruimten met beperkt gasontploffingsgevaar, zoals aangegeven in NEN-1010, NEN-3125, en NEN-EN 50.014 tot en met 50.020). Binnen voornoemde afstand mag niet worden gerookt en mag geen open vuur of apparatuur met een oppervlaktetemperatuur hoger dan 300°C aanwezig zijn. Op een hekwerk, dan wel nabij het reservoir moet met betrekking tot dit verbod een veiligheidssymbool volgens het Besluit-veiligheidssignalering op de arbeidsplaats (Stcrt. 1982, 142) zijn aangebracht.
- VII.A.10 Een reservoir moet goed bereikbaar zijn voor de tankwagen die het reservoir komt vullen. De tankwagen moet onbelemmerd de losplaats kunnen bereiken en verlaten. Behoudens bij een opslag van propaan, die reeds is opgericht vóór 1 juli 1984, moet de opstelplaats van de tankwagen zich bevinden op een afstand van ten minste 5 meter van het reservoir, op een afstand van ten minste 7,5 meter van een tot de inrichting behorende gebouw van een eigen woning, alsmede op een afstand van ten minste 15 meter van een tot de inrichting behorende opslagplaats van brandbaar materiaal. Indien de wand van een object, gemeten binnen de in de vorige volzin vermelde afstanden (zowel horizontaal als verticaal) vanaf het reservoir van de tankwagen, een brandwerendheid bezit van ten minste 60 minuten mag de afstand tussen de opstelplaats van de tankwagen en dit object minder zijn, maar moet zijn ten minste 3 meter bedragen. Tijdens het vullen van het reservoir moet de tankwagenschaffeur zowel zicht kunnen hebben op de tankwagen als het op het vullen van het reservoir.

VII.B Gebruik van het reservoir

- VII.B.1 Een reservoir met toebehoren moet voor de ingebruikname door de Dienst voor het Stoomwezen of een ingevolge de EEG-kaderrichtlijn 76/767/EEG, alsmede de daarop berustende bijzondere richtlijnen 84/526 en 84/527/EEG, aangewezen instantie zijn gekeurd en beproefd overeenkomstig het gestelde in de Regels. Als teken van goedkeuring moet op de stempelplaat van het reservoir de datum (maand en jaar) van keuring en het kenmerk van de keuringsinstantie zijn ingeslagen.
- VII.B.2 Op de plaats van opstelling moeten hogedrukleidingen en hun toebehoren voor de ingebruikname door de Dienst voor het Stoomwezen zijn gekeurd en beproefd.
- VII.B.3 Een corrosiebeschermende bekleding van ondergrondse hogedrukleidingen moet, op de plaats waar de leidingen zijn ingegraven, voor de ingebruikname door of namens het KIWA zijn gekeurd. Indien de leidingen kathodisch zijn beschermd, moet de kathodische bescherming binnen drie maanden na de ingebruikname door of namens het KIWA zijn gekeurd. Van deze keuringen moeten de bevindingen aan de directeur worden overlegd.
- VII.B.4 Op de plaats van de opstelling moeten de middeldruk- en lagedrukleidingen met hun toebehoren voor de ingebruikname door een door de Dienst voor het Stoomwezen of het KIWA geaccepteerde installateur zijn gekeurd en beproefd.
- VII.B.5 Ondergrondse middeldruk- en lagedrukleidingen, die voorzien zijn van een corrosiebeschermende bekleding moeten, op de plaats waar de leidingen zijn ingegraven, door een door de Dienst voor het Stoomwezen of het KIWA geaccepteerde installateur zijn gecontroleerd, overeenkomstig de door het KIWA gestelde eisen. Indien de ondergrondse leidingen zijn voorzien van een kathodische bescherming moeten deze binnen 3 maanden na de ingebruikname van de installatie door of namens het KIWA zijn gecontroleerd. Van deze keuringen moeten de bevindingen aan de directeur worden overlegd.
- VII.B.6 Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, zoals bijvoorbeeld bij wijzigen of reparaties, doch uiterlijk zes jaar nadat de laatste keuring heeft plaatsgevonden, moet een reservoir met gemonteerd toebehoren zijn herkeurd door de Dienst voor het Stoomwezen. Als teken van goedkeuring moet op de stempelplaat van een reservoir de datum (maand en jaar) van herkeuring en het kenmerk van de keuringsinstanties zijn ingeslagen. Indien ten genoegen van de Dienst voor het Stoomwezen is aangetoond dat een reservoir en zijn toebehoren goed zijn onderhouden, kan de keuringstermijn, in afwijking van de eerste volzin, door de Dienst van het Stoomwezen worden verlengd tot ten hoogst 10 jaar.

- VII.B.7 Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, zoals bijvoorbeeld bij wijzigingen of reparaties, doch ten hoogste zes jaar nadat de laatste keuring heeft plaatsgevonden, moeten hogedrukleidingen met hun toebehoren zijn herkeurd door een door de Dienst voor het Stoomwezen.
- VII.B.8 Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, zoals bijvoorbeeld bij wijzigingen of reparaties, doch ten hoogste zes jaar nadat de laatste keuring heeft plaatsgevonden, moeten de middeldruk- en lagedrukleidingen met hun toebehoren door een door de Dienst voor het Stoomwezen of het KIWA geaccepteerde installateur zijn herkeurd en beproefd, overeenkomstig NEN-3324.
- VII.B.9 Een kathodische bescherming van ondergrondse leidingen moet ten minste een maal per jaar door of namens het KIWA worden gecontroleerd.
Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, doch uiterlijk zes jaar nadat de laatste keuring heeft plaatsgevonden, moet de corrosiebeschermende bekleding van ondergrondse leidingen door een door de Dienst voor het Stoomwezen of het KIWA geaccepteerde installateur zijn herkeurd, overeenkomstig de door het KIWA gestelde eisen.
- VII.B.10 De aanleg van propaan-voerende delen van het hogedruk gedeelte van de installatie, alsmede wijzigingen en onderhoudswerkzaamheden hieraan moeten worden uitgevoerd door een door de Dienst voor het Stoomwezen geaccepteerde installateur.
Wordt aan een reservoir of hogedrukleidingen gelast dan moet nadat het laswerk heeft plaatsgevonden het betreffende gedeelte van de installatie tevens opnieuw worden gekeurd door de Dienst van het Stoomwezen.
- VII.B.11 De aanleg van propaan-voerende delen van het middel- en lagedrukgedeelte van de installatie, alsmede wijzigingen en onderhoudswerkzaamheden hieraan moeten worden uitgevoerd door een door de Dienst voor het Stoomwezen of het KIWA geaccepteerde installateur.
- VII.B.12 Aan een reservoir, de leidingen en de toebehoren mogen geen handelingen worden verricht, waarbij vuur wordt gehanteerd of kan ontstaan, alvorens de installatie druk- en gasvrij is gemaakt. Het druk- en gasvrijmaken van de installatie moet op een veilige wijze plaatsvinden, met inachtneming van CPR 11-2, bijlage III en IV-I. Het in bedrijf nemen van een gasvrij gemaakte installatie moet geschieden met inachtneming van CPR 11-2, bijlage IV-2. Het druk- en gasvrijmaken en het in bedrijf nemen van het hogedrukgedeelte van de installatie moeten worden uitgevoerd door een door de Dienst voor het Stoomwezen geaccepteerde installateur.

- VII.B.13 Degene die de inrichting drijft moet er zorg voor dragen dat het vullen van een reservoir uitsluitend geschiedt door de tankwagenchauffeur, na verkregen toestemming van de gebruiker. Bij het vullen moet er in het bijzonder op worden gelet dat het reservoir tot niet meer dan het maximaal toelaatbare niveau wordt gevuld. Voor het vullen van een reservoir mogen uitsluitend slangen worden toegepast, die bij de tankwagen behoren. De slangen moeten steeds eerst visueel op een goede staat worden gecontroleerd alvorens te worden gebruikt. Beschadigde slangen moeten voor reparatie of vernieuwing worden afgevoerd. Zowel bij het aan- of afkoppelen van de slangen als tijdens het vullen mogen de slangen niet in aanraking komen met scherpe delen waardoor beschadiging kan optreden. Bij het aan- of afkoppelen van de slangen moet het optreden van vonken worden voorkomen door bijvoorbeeld het gebruik van vonkvrij gereedschap. De vulslang mag niet via woningen, (bedrijfs)gebouwen of andere besloten ruimten naar het vulpunt worden gelegd.
- VII.B.14 Degene die de inrichting drijft moet er zorg voor dragen dat bij het vullen van een reservoir uit een tankwagen maatregelen voor het afvoeren van statische elektriciteit zijn getroffen. De elektrische verbinding tussen tankwagen en vulpunt moet tot stand zijn gebracht alvorens de vulslang wordt aangesloten en mag slechts worden verbroken nadat na het vullen de vulslang is afgekoppeld.
- VII.B.15 Het vullen van een reservoir mag niet geschieden indien daarbij wordt gerookt of enigerlei vuur of open kunstlicht aanwezig is. Tijdens het vullen moet een draagbaar poederblustoestel met een vulling van ten minste 6 kg blusmiddel voor direct gebruik aanwezig zijn.
- VII.B.16 De motor van het voertuig, waarmee propaan wordt aangevoerd mag niet in werking zijn tijdens het aan- en afkoppelen van de leidingen en -indien de motor daartoe niet nodig is- ook niet tijdens het lossen.
- VII.B.17 Een reservoir mag, direct na het vullen, maximaal tot 85% met vloeibaar propaan gevuld zijn. Een reservoir met een inhoud groter dan 3 m³, waarvan de eerste keuring heeft plaatsgevonden vóór 1 januari 1984 mag maximaal tot 90% met vloeibaar propaan zijn gevuld.
- VII.B.18 De propaaninstallatie moet steeds in goede staat van onderhoud verkeren.
- VII.B.19 Indien zich een onvoorziene gebeurtenis zoals een bedrijfsstoornis heeft voorgedaan of zich voordoet, waardoor explosieve hoeveelheden propaan buiten de inrichting zijn gekomen dan wel kunnen komen, moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen om de gevolgen van die gebeurtenis te beperken. Hiertoe moet een noodplan in de inrichting aanwezig zijn, dat is opgesteld overeenkomstig CPR 11-2, bijlage I. Van een en ander moet terstond kennis worden gegeven aan de directeur.

- VII.C Constructie van het reservoir en toebehoren, alsmede van leidingnet
- VII.C.1 Een reservoir en toebehoren, waarvan de eerste keuring heeft plaatsgevonden na 1 januari 1984, moet zijn uitgevoerd overeenkomstig CPR 11-2, hoofdstuk 7.1 en 7.3.
- VII.C.2 Een reservoir en toebehoren, waarvan de eerste keuring heeft plaatsgevonden vóór 1 januari 1984, moet zijn uitgevoerd overeenkomstig CPR 11-2, hoofdstuk 7.2 en 7.4.
- VII.C.3 Een reservoir, waarvan de eerste keuring heeft plaatsgevonden vóór januari 1984 en dat niet is uitgevoerd overeenkomstig CPR 11-2, hoofdstuk 7.1, moet uiterlijk 1 januari 2014 buiten gebruik zijn gesteld.
- VII.C.4 Leidingen en toebehoren moeten zijn uitgevoerd overeenkomstig CPR 11-2, hoofdstuk 7.5.

VIII. BRANDBESTRIJDINGSMIDDELEN

VIII.1 De volgende onderwerpen moeten voldoen aan resp. zijn uitgevoerd volgens de door de Brandweercommandant gestelde eisen:

1. de brandwerendheid van onderdelen van gebouwen, ondersteuningsconstructies e.d.;
2. de aard, de uitvoering en de situering van de toe te passen brandblusmiddelen, branddetectie- en brandbeveiligingssystemen;
3. de wijze en frequentie van inspectie op de goede werking, de goede staat en de juiste situering van de brandblusmiddelen, branddetectie- en brandbeveiligingssystemen;
4. wijze van bescherming van brandblusmiddelen en brandbeveiligingssystemen tegen beschadiging.

De wijze waarop aan bovenbedoelde eisen is voldaan, moet worden vastgelegd in een aan Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant en voornoemde commandant te zenden rapport.

VIII.2 De brandblusmiddelen en brandbestrijdingsinstallaties dienen steeds voor onmiddellijk gebruik gereed en te allen tijde goed bereikbaar te zijn.

IX. OPSLAG CHEMISCHE BESTRIJDINGSMIDDELEN EN/OF PROBLEEMSTOFFEN UIT GEZINSHUISHOUDINGEN

- IX.1 Niet in gebruik zijnde bestrijdingsmiddelen moeten in de speciaal daartoe bestemde ruimte worden opgeslagen.
- IX.2 De in X.1 bedoelde ruimte moet voldoen aan de daaraan gestelde eisen in hoofdstuk 7.3. van het publicatieblad P nr. 42, uitgegeven door het Directoraat Generaal van de Arbeid van het Ministerie van Sociale Zaken.

Voorwaarden voor de bewaring van probleemstoffen uit particuliere huishoudens

- IX.3 De aangeboden probleemstoffen moeten worden bewaard in de gesloten oorspronkelijke verpakkingseenheid in goed gesloten (polyethyleen) vaten van 60 liter.
- IX.4 De (polyethyleen) vaten, welke gezamenlijk niet meer dan 500 liter vloeistof mogen bevatten (ieder max. 40 liter), alsmede de vaste stoffen, moeten zijn geborgen in een uitsluitend voor dit doel bestemde kast buiten een werklokaal of in een uitsluitend voor dit doel bestemd gebouw of deel van een gebouw; de (polyethyleen) vaten mogen niet zijn gestapeld.
- IX.5 Van de bewaarruimte moet(en):
- a. de vloer vloeistofdicht zijn;
 - b. de wanden zijn vervaardigd van een constructie met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten, bepaald overeenkomstig de norm NEN 3884, uitgave 1978;
 - c. een toegangsdeurconstructie aan beide zijden een brandwerendheid bezitten van ten minste 60 minuten, bepaald overeenkomstig het gestelde in hoofdstuk D van de norm NEN 1076, uitgave 1963; een verklaring van de leverancier of vervaardiger van de deurconstructie dat aan de eis van brandwerendheid wordt voldaan moet kunnen worden overgelegd, onder verwijzing naar het rapportnummer van het brandbeveiligingsinstituut TNO of andere gegevens van de Inspectie voor het Brandweerwezen; de deur moet naar buiten draaiend zijn;
 - d. de drempel onder een toegangsdeur met de vloer en de wanden een vloeistofdichte bak vormen, welke ten minste 250 liter vloeistof kan bevatten.
- IX.6 De bewaarruimte moet op de buitenlucht zijn geventileerd door middel van een opening, aangebracht in een der zijwanden nabij de vloer boven het peil van de dorpel en een opening in of nabij de tegenoverliggende zijwand; indien de bewaarruimte voor het publiek vrij toegankelijk is, moeten de openingen zodanig zijn beschut dat het niet mogelijk is op eenvoudige wijze door deze openingen stoffen en voorwerpen in de bewaarruimte te brengen, bij voorbeeld door de openingen in labirintvorm uit te voeren, hetzij te beschutten door dubbele beplating of dubbele roosters met wederzijds verspringende openingen.

- IX.7 De spleetbreedte van deze openingen mag niet kleiner zijn dan 1 cm en niet groter dan 2 cm; de openingen mogen niet afsluitbaar zijn en moeten een luchtdoorlatend oppervlak hebben van ten minste 1 dm² en moeten tevens een gezamenlijke doorlaat hebben van 1/250 van het vloeroppervlak van de bewaarruimte.
- IX.8 De plaats van de bewaarruimte moet, in overleg met de onderafdeling milieubeheer van de provinciale waterstaat en zonodig in overleg met de plaatselijke brandweercommandant, zodanig zijn gekozen dat de mogelijkheid van brandoverslag naar belendingen buiten de erfscheiding van de inrichting wordt vermeden (zie hiervoor onder andere hoofdstuk F.5, band 1 van het handboek Hinderwet).
- IX.9 Toegang tot de bewaarruimte mag alleen geschieden door of in aanwezigheid van personeel dat hiervoor toestemming heeft van het gemeentebestuur; de bewaarruimte mag niet vrij toegankelijk zijn voor het publiek en moet behalve tijdens het inbrengen of uitnemen van stoffen, bussen of flessen, met slot en sleutel zijn gesloten.
- IX.10 De vloeistoffen moeten zodanig zijn opgeslagen dat wederzijdse aantasting zowel als aantasting van andere stoffen niet kan plaatsvinden; eventuele rekken of schappen moeten boven het peil van de dorpel en ten minste 25 cm boven de vloer zijn aangebracht om een goede reiniging mogelijk te maken; eventueel lekkende flessen of bussen moeten geplaatst worden in overmaatse vaten.
- IX.11 Eventueel op de vloer gemorst chemisch afval moet direct worden opgeruimd. Voor dit doel moeten geschikte gereedschappen en materialen aanwezig zijn: het personeel moet geïnstrueerd zijn met betrekking tot de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden.
- IX.12 Indien wordt getwijfeld omtrent de behandeling van in ontvangst genomen chemische afvalstoffen moet hieromtrent contact worden opgenomen met de beheerder van het regionale depot.
- IX.13 In en binnen een afstand van 2 m van de bewaarruimte mag geen ander kunstlicht worden gebruikt dan elektrisch licht; de elektrische installatie moet voldoen aan de voorschriften, welke gelden voor ruimten met beperkt gasontploffingsgevaar, zoals aangegeven in hoofdstuk X van de norm NEN 1010, uitgave 1962.
- IX.14 In de bewaarruimte en binnen een afstand van 2 m daarvan mag niet worden gerookt en mag geen vuur aanwezig zijn; op de toegangsdeur moet met duidelijk leesbare letters van ten minste 5 cm hoogte het opschrift zijn aangebracht "Roken en vuur verboden" of een overeenkomstig genormaliseerd veiligheidsteken volgens NEN 3011, uitgave 1977, aanwezig zijn.
- IX.15 Nabij de bewaarruimte moet een poederblusser (bluspoeder B) aanwezig zijn met een vulling van ten minste 7 kg; het blusmiddel moet onbelemmerd bereikt kunnen worden en steeds tot onmiddellijk gebruik gereed beschikbaar zijn.
- IX.16 De bewaarruimte moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.

X. BEGRIPPENLIJST

Directeur	De Directeur van de Dienst Waterstaat, Milieu en Vervoer (van de provincie)
Hoogst c.q. laagst voorkomende grondwaterstand	De grondwaterstand die statistisch gezien ten hoogste éénmaal per 10 jaar voorkomt.
Schone grond	Schone grond is grond welke niet is opgemengd en/of bezoedeld met afvalstoffen, zoals onder meer zuiverings-slib, verontreinigde baggerspecie en verontreinigde grond van bodemsaneringsprojecten.
De Dienst	De Dienst voor het Stoomwezen.
Keuringsdienst	Een door de Dienst aanvaarde keuringsdienst.
Stortplaats	Het gedeelte van de inrichting waar afval is dan wel wordt verwerkt (gestort).
Brandweercommandant	De brandweercommandant in de gemeente Tilburg.
Brandwerendheid van bouwdelen	De tijd uitgedrukt in minuten, gedurende welke enig bouwkundig onderdeel van een gebouw, niet zijnde een deur- luik- of raamconstructie, zijn functie moet kunnen blijven vervullen bij verhitting, bepaald volgens NEN 3884, uitgave 1978.
Brandwerendheid van deur- luik- en raamconstructies	De tijd uitgedrukt in minuten, gedurende welke deur-, luik- en raamconstructies weerstand bieden tegen bezwijken en vlamdicht blijven in geval van brand, bepaald volgens NEN 3885, uitgave 1982.
CPR 11-2	De door de Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen uitgegeven richtlijn "de opslag van propaan en butaan in bovengrondse stationaire reservoirs met een inhoud groter dan 0,15 m ³ en ten hoogste 5 m ³ ", uitgave 1986.

Hogedruk	Een aanvoerdruk die gelijk is aan of hoger is dan de dampspanning van het in het reservoir opgeslagen vloeibare propaan.
KIWA	Het Keuringsinstituut voor Waterleiding Artikelen.
Lagedruk	Een aanvoerdruk van ten hoogste 5 kPa (50 mbar).
Middeldruk	Een aanvoerdruk hoger dan 5 kPa (50 mbar) doch lager dan de dampspanning van het in het reservoir opgeslagen vloeibare propaan.
NEN	Een door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm.
NEN-EN	Een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm.
Onbrandbaar	Het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 3881, uitgave 1975.
Regels	De Regels voor toestellen onder druk van de Dienst voor het Stoomwezen.

Omschrijving categoriën afvalstoffen:

a.	Huishoudelijk afval:	Afval van particuliere huishoudingen dat in een door de gemeente voorgeschreven opbergmiddel aangeboden kan worden.
b.	Grof huisafval:	Afval afkomstig van particuliere huishoudens, dat door stukgrootte of gewicht normaliter niet tegelijk met huishoudelijk afval ingezameld wordt.
c.	Veeg-, markt-, plantsoen, drijfafval en roostergoed:	Deze categoriën komen respectievelijk vrij bij het vegen van straten, het legen van openbare papierbakken, het opruimen van marktterreinen en het reinigen van plantsoenen, grachten, e.d.. Hiertoe wordt ook gerekend het zogenaamde roostergoed dat bij gemalen en zuiveringsinstallaties uit het intredende (afval)water wordt opgevangen.

- d. Putmodder: Deze categorie afval is afkomstig van straatkolken, riolen e.d..
- e. Kantoor-, winkel- en dienstenafval: Afval, afkomstig van kantoren, winkels en diensten, dat naar aard globaal overeenkomt met huishoudelijk afval.
- f. Industrie-afval: Afval van industriële bedrijven dat direct gerelateerd is aan het productieproces, zoals emballage, grond- en hulpstoffen en afgekeurde eindproducten.
Uitgezonderd zijn kantoor-, winkel- en dienstenafval, bouw- en sloopafval, zuiveringsslib, agrarisch afval, ziekenhuisafval, verbruikte verpakkingen van bestrijdingsmiddelen, chemische afvalstoffen en afgewerkte olie.
- g. Bouw- en sloopafval: "Afvalstoffen die vrijkomen bij respectievelijk het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen en andere bouwwerken, zoals kunstwerken en wegen".
- h. Agrarisch afval: Partijen doorgedraaide groenten, fruit en soortgelijk veilingafval, waaronder emballagemateriaal, benevens de in de agrarische sector vrijkomende plantaardige afvalstoffen, alsmede afvalstoffen uit de intensieve veehouderij.
- i. Slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties (zuiveringslib): De afvalstoffen die resteren na de zuivering van industrieel en huishoudelijk afvalwater.
- j. Baggerspecie: Deze categorie afvalstoffen komt vrij bij het reinigen, uitbaggeren e.d. van o.a. sloten, kanalen, rivieren en havens.
- k. Verontreinigde grond afkomstig van bodemsaneringsprojecten: Grond welke afkomstig is van bodemsaneringsprojecten ingevolge de Interimwet Bodemsanering en die gevaar opleveren voor de volksgezondheid.

1. Ziekenhuisafval voor zover het betreft huishoudelijke componenten:

Afvalstoffen afkomstig van intra- en extramurale instellingen, die gelet op de samenstelling te zamen met huishoudelijke afvalstoffen kunnen worden verwerkt.